

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 21 lutego 1969 r.

Nr 6

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 58 — nr 33 z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie gospodarki finansowej zarządów budynków mieszkalnych rad narodowych 137
- 59 — nr 34 z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej 141

ZARZĄDZENIA:

- 60 — Ministra Finansów z dnia 14 lutego 1969 r. w sprawie pokrycia środków obrotowych przedsiębiorstw gospodarki mieszkaniowej i gospodarki komunalnej objętych planowaniem terenowym 144
- 61 — Ministrów Finansów i Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lutego 1969 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej 144
- 62 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 24 stycznia 1969 r. w sprawie umundurowania pracowników organów do spraw leśnictwa oraz ochrony przyrody prezydiów rad narodowych 148

58

UCHWAŁA Nr 33 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1969 r.

w sprawie gospodarki finansowej zarządów budynków mieszkalnych rad narodowych.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) oraz art. 43 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87 oraz z 1965 r. Nr 46, poz. 288 i Nr 51, poz. 316) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

1. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Budynki mieszkalne, stanowiące własność Państwa i pozostające w administracji organów do spraw mieszkaniowych prezydiów rad narodowych, są zarządzane przez zarządy budynków mieszkalnych działające w formie:

- 1) przedsiębiorstw gospodarki mieszkaniowej, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”,
- 2) zakładów budżetowych gospodarki mieszkaniowej, zwanych dalej „zakładami”.

2. Przedsiębiorstwa i zakłady mogą obejmować w administrację budynki mieszkalne położone na terenie kilku miejscowości z zakresu właściwości jednej rady narodowej lub różnych rad narodowych, jeżeli administracja tymi budynkami zostanie im zlecona przez prezydium rady narodowej właściwej dla miejsca położenia budynku.

3. Zakładom przysługują uprawnienia przewidziane dla przedsiębiorstw w zakresie zawierania umów, zaciągania kredytów bankowych oraz dokonywania odpisów na fundusz inwestycji własnych, fundusz remontów bieżących i fundusz remontów kapitalnych (§§ 17, 22, 24), z tym że środki funduszu remontów bieżących gromadzone są na rachunku rozliczeniowym zakładu, natomiast środki funduszu inwestycji

własnych oraz funduszu remontów kapitalnych lokowane są na odrębnym rachunku bankowym zakładu.

4. W miejscowościach, w których zasoby mieszkaniowe nie przekraczają 2 tys. m² powierzchni użytkowej budynków, działalność w zakresie gospodarki mieszkaniowej może być włączona — bez jej finansowego wyodrębnienia — do istniejących w tych miejscowościach wielobranżowych przedsiębiorstw lub zakładów budżetowych albo włączona do jednostek budżetowych prowadzących działalność w zakresie gospodarki komunalnej; w razie takiego włączenia wydatki na bieżące utrzymanie budynków mieszkalnych (koszty eksploatacji i remonty bieżące) powinny być planowane na poziomie dochodów z najmu lokali.

5. Wytyczne w sprawie organizacji przedsiębiorstw i zakładów ustala Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady mogą zarządzać przez siebie budynki mieszkalne przekazywać do administracji spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego i przejmować w administrację budynki mieszkalne zarządzane przez państwowe zakłady pracy. Przedsiębiorstwa i zakłady mogą również na wniośki spółdzielni budownictwa mieszkaniowego przejmować w administrację budynki mieszkalne, stanowiące własność tych spółdzielni.

2. Przekazywanie i przejmowanie budynków, o których mowa w ust. 1, regulują odrębne przepisy.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady mogą prowadzić również działalność pomocniczą i usługową, w szczególności na rzecz administrowanych budynków oraz ich mieszkańców.

2. Zakres działalności, o której mowa w ust. 1, ustala Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady powinny współdziałać z komitetami blokowymi (osiedlowymi, ulicznymi, domowymi) i podlegają kontroli społecznej sprawowanej przez te komitety.

2. Wytyczne w sprawie zasad współpracy przedsiębiorstw i zakładów z komitetami blokowymi (osiedlowymi, ulicznymi, domowymi) określa Minister Gospodarki Komunalnej.

2. Dochody przedsiębiorstw i zakładów oraz ich przeznaczenie.

§ 5. 1. Do dochodów przedsiębiorstw i zakładów z działalności podstawowej zalicza się:

- 1) czynsze za lokale mieszkalne,
- 2) czynsze i świadczenia za lokale użytkowe,
- 3) podatek od lokali, należny od najemców zamieszkałych w domach administrowanych przez przedsiębiorstwo (zakład),
- 4) opłaty za dostarczoną do lokali ciepłą wodę, centralne ogrzewanie oraz z tytułu używania dźwigów osobowych,
- 5) odsetki od najemców za nieterminowe uiszczanie należności z najmu lokali,
- 6) inne dochody wynikające z odrębnych przepisów.

2. Przedsiębiorstwo (zakład) może otrzymać z budżetu właściwej rady narodowej:

- 1) dotację na zasilenie środków funduszu remontów kapitalnych,
- 2) dotację na pokrycie różnicy pomiędzy kosztem własnym centralnego ogrzewania, dostarczanej ciepłej wody i używania dźwigów osobowych a odpłatnością za te usługi realizowaną według obowiązujących opłat.

3. Wysokość czynszów i opłat wymienionych w ust. 1 regulują odrębne przepisy.

§ 6. 1. Określone w § 5 dochody przeznacza się na:

- 1) pokrycie kosztów eksploatacji budynków i utrzymania terenów wewnątrzosiedlowych, działek, ogródków przydomowych itp.,
- 2) odpisy na fundusz remontów bieżących,
- 3) odpisy na fundusz remontów kapitalnych,
- 4) pokrycie kosztów świadczonych usług w zakresie centralnego ogrzewania, ciepłej wody, dźwigów osobowych,
- 5) zabezpieczenie marży przedsiębiorstw w wysokości 3% (zakładów w wysokości 2%) dochodów z działalności podstawowej (§ 5 ust. 1).

2. Przedsiębiorstwa nie dokonują odpisów amortyzacyjnych od administrowanych budynków. Od pozostałych środków trwałych odpisów amortyzacyjnych dokonuje się według zasad ogólnie obowiązujących.

§ 7. Minister Gospodarki Komunalnej ustala w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów kryteria podziału remontów budynków mieszkalnych na remonty bieżące oraz remonty kapitalne.

§ 8. Podstawę gospodarki finansowej przedsiębiorstw i zakładów stanowią plany finansowe, sporządzane na podstawie danych określonych w §§ 5 i 6.

§ 9. Dochody przedsiębiorstw i zakładów uzyskane z najmu lokali mieszkalnych (czynsz, podatek od lokali, odsetki) powinny być przeznaczane na pokrycie kosztów eksploatacji oraz na odpisy na fundusz remontów bieżących (§ 6 ust. 1 pkt 1 i 2).

§ 10. 1. Dochody przedsiębiorstw i zakładów uzyskane z najmu lokali użytkowych (czynsz, świadczenia, podatek od lokali) przeznacza się na:

- 1) pokrycie kosztów eksploatacji oraz na odpisy na fundusz remontów bieżących, przypadające od tej kategorii lokali,
- 2) odpisy na fundusz remontów kapitalnych,
- 3) utworzenie marży (§ 6 ust. 1 pkt 5).

2. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów ustala corocznie dla każdego województwa (miasta wyłączonego z województwa) globalne kwoty odpisów na fundusz remontów kapitalnych. Ustalane dla każdego województwa (miasta wyłączonego z województwa) odpisy są wielkościami minimalnymi — nie mogą ulec zmniejszeniu.

3. Ustalenia odpisów dla przedsiębiorstw (zakładów) dokonuje zjednoczenie (zrzeszenie) lub jednostką równorzędna w uzgodnieniu z wydziałem finansowym prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 11. 1. Jeżeli dochody z najmu lokali mieszkalnych nie zaspokajają potrzeb w zakresie kosztów eksploatacji i remontów bieżących, przedsiębiorstwa i zakłady — za zgodą wydziału gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium powiatowej rady narodowej (miasta stanowiącego powiat) oraz wydziału finansowego tego prezydium — mogą uzupełnić środki z nadwyżek pochodzących z najmu lokali użytkowych, zmniejszając odpowiednio odpisy na fundusz remontów kapitalnych.

2. Przedsiębiorstwa działające na terenie miast wyłączonych z województw wykonują uprawnienie, określone w ust. 1, za zgodą zjednoczenia lub jednostki równorzędnej oraz wydziału finansowego prezydium rady narodowej miasta.

§ 12. 1. Nadwyżki przedsiębiorstw i zakładów uzyskane z:

- 1) obniżenia planowanych kosztów eksploatacji budynków i utrzymania terenów wewnątrzosiedlowych, działek, ogródków przydomowych itp. (§ 6 ust. 1 pkt 1),
- 2) różnicy między dochodami a kosztami świadczonych usług w zakresie centralnego ogrzewania, ciepłej wody i dźwigów osobowych (§ 6 ust. 1 pkt 4)

podlegają w roku następnym przekazaniu na fundusz remontów bieżących.

2. Nadwyżki, o których mowa w ust. 1, uzyskane wskutek wykonania przez najemców — w ramach czynów społecznych — prac należących do obowiązku przedsiębiorstw (zakładów) mogą być przeznaczone na organizację i wyposażenie świetlic, bibliotek i innych urządzeń kulturalnych dla potrzeb najemców.

§ 13. 1. Dochody przedsiębiorstw i zakładów z działalności pomocniczej i usługowej (§ 3) powinny być przeznaczone na pokrycie kosztów świadczonych usług. Nadwyżki osiągnięte z tytułu prowadzenia tej działalności podlegają przekazaniu na fundusz remontów kapitalnych.

2. Przedsiębiorstwa i zakłady rozliczają usługi świadczone na własne potrzeby i pokrywane ze środków funduszu remontów bieżących według faktycznie poniesionych kosztów; pozostałe usługi działalności pomocniczej rozlicza się według obowiązujących cenników.

3. Fundusze przedsiębiorstw i zakładów.

§ 14. 1. Marża przedsiębiorstw podlega podziałowi na fundusz akcji socjalnej oraz na fundusz rozwoju.

2. Marżę zakładów przeznacza się na fundusz inwestycji własnych.

3. Marża podlega rozliczeniu w okresach miesięcznych, kwartalnych i rocznych.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwa dokonują odpisu z marży na fundusz akcji socjalnej do wysokości 10% marży, jednak w kwocie nie większej niż 1,5% planowanego na dany rok osobowego funduszu plac przedsiębiorstwa.

2. Środki funduszu akcji socjalnej przeznacza się na dofinansowanie urządzeń socjalnych i kulturalnych służących do zaspokojenia potrzeb pracowników przedsiębiorstwa (żłobki, przedszkola, kolonie, wczasy itp.).

§ 16. 1. Fundusz rozwoju przedsiębiorstwa tworzy się:

- 1) z części marży pozostałej po odliczeniu odpisu na fundusz akcji socjalnej,
 - 2) z nadwyżek środków obrotowych.
2. Fundusz rozwoju przeznacza się:
- 1) na pokrycie niedoboru i wzrostu środków obrotowych w granicach ich pokrycia funduszami własnymi w obrocie,
 - 2) w pozostałej części na zwiększenie funduszu inwestycji własnych.

3. Środki funduszu rozwoju są gromadzone na rachunku rozliczeniowym przedsiębiorstwa.

§ 17. 1. Fundusz inwestycji własnych tworzy się:

- 1) w przedsiębiorstwach — z części funduszu rozwoju,
 - 2) w zakładach — z marży,
- a ponadto z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

2. Środki funduszu inwestycji własnych przeznacza się na finansowanie inwestycji:

- 1) w administrowanych nieruchomościach,
- 2) związanych z działalnością przedsiębiorstw i zakładów.

3. Zasady realizacji i finansowania budownictwa mieszkaniowego rad narodowych regulują odrębne przepisy.

4. Za zgodą wydziału gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium miejskiej rady narodowej środki funduszu inwestycji własnych mogą być również wykorzystane na drobne inwestycje i remonty kapitałne urządzeń socjalnych i kulturalnych przedsiębiorstw (zakładów).

5. Jeżeli po odliczeniu zgromadzonych środków funduszu inwestycji własnych, przeznaczonych na rozbudowę własnego zaplecza magazynowo-warsztatowego, stan pozostałych wolnych środków funduszu przekracza dwuletnią marżę (6% dochodów podstawowych w przedsiębiorstwach lub 4% w zakładach), wówczas wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium miejskiej rady narodowej może zezwolić na przeniesienie tej nadwyżki na fundusz remontów bieżących.

6. Środki funduszu inwestycji własnych są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym. Nie wykorzystane środki przechodzą na rok następny.

§ 18. 1. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa powinien równać się:

- 1) nie umorzonej wartości środków trwałych oraz
- 2) wartości środków obrotowych, o których mowa w ust. 2.

2. Na środki obrotowe podlegające pokryciu częścią funduszu statutowego (ust. 1 pkt 2), zwaną dalej „funduszami własnymi w obrocie”, składają się zapasy i nakłady przyszłych okresów, z wyłączeniem zapasów i nakładów sezonowych oraz rezerwy zapasów — z uwzględnieniem przepisów § 19.

§ 19. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej może ustalić, że środki obrotowe z wyjątkiem środków, o których mowa w ust. 2 i 4, pokrywane są w określonej części funduszami własnymi w obrocie, a w pozostałej części kredytem bankowym. Przedsiębiorstwo może zwiększać w ciągu roku ustalony udział funduszy własnych w obrocie w pokrywaniu środków obrotowych, przeznaczając na ten cel nadwyżkę funduszu statutowego.

2. Zapasy zbędne i nadmierne oraz nieprawidłowe nakłady przyszłych okresów finansowane są w całości funduszami własnymi w obrocie.

3. Bank może w uzasadnionych gospodarczo wypadkach wyrazić zgodę na przejściowe w ciągu roku finansowanie kredytem bankowym części środków obrotowych przedsiębiorstwa nie pokrytych funduszami własnymi w obrocie.

4. Zapasy sezonowe, rezerwy zapasów oraz sezonowe nakłady przyszłych okresów finansowane są w całości kredytem bankowym.

§ 20. 1. Jeżeli rzeczywisty stan funduszu statutowego różni się od wielkości ustalonej według zasad określonych w § 18, wówczas:

- 1) nadwyżka funduszy własnych w obrocie, występująca na początek roku po pokryciu środków obrotowych zgodnie z §§ 18 i 19, zwiększa fundusz rozwoju przedsiębiorstwa,
- 2) niedobór pokrycia środków obrotowych funduszami własnymi w obrocie, występujący na początek roku, finansowany jest ze środków funduszu rozwoju.

2. Planowany wzrost środków obrotowych w ciągu roku finansowany jest w części podlegającej pokryciu funduszami własnymi w obrocie zgodnie z zasadami określonymi w §§ 18 i 19 ze środków funduszu rozwoju gromadzonych w ciągu roku.

3. Wyposażenie w środki obrotowe nowo zorganizowanego przedsiębiorstwa będzie finansowane z dotacji budżetowej. W przedsiębiorstwie istniejącym wzrost środków obrotowych, związany z organizowaniem i uruchamianiem nowych zakładów, finansowany jest z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa, a w razie niewystarczających środków tego funduszu — z dotacji budżetowej.

§ 21. 1. Kredyty bankowe, o których mowa w § 19, udzielane są na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Bank finansujący zmniejsza wysokość udzielanych kredytów o występujące w przedsiębiorstwie zobowiązania prawidłowe.

§ 22. 1. Fundusz remontów bieżących tworzy się:

- 1) z odpisów, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 2,
- 2) z nadwyżek określonych w § 12 ust. 1;
- 3) z przeniesienia wolnych środków funduszu inwestycji własnych (§ 17 ust. 5);
- 4) z przelewów otrzymanych z funduszy remontów bieżących innych przedsiębiorstw i zakładów (§ 23);
- 5) z przelewów otrzymanych z funduszu remontów kapitałnych (§ 26 ust. 3);
- 6) z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

2. Środki funduszu remontów bieżących przeznacza się na finansowanie remontów bieżących i konserwację administrowanych budynków, do których przeprowadzenia zobowiązane jest przedsiębiorstwo lub zakład.

3. Nie wykorzystane w latach 1966—1970 pozostałości środków funduszy remontów bieżących, powstałe po zaspokojeniu potrzeb, o których mowa w §§ 9 i 23, mogą być przeznaczane na finansowanie budowy zaplecza magazynowo-warsztatowego ekip (grup) remontowych przedsiębiorstw i zakładów. Wysokość tych środków nie może przekraczać 10% rocznego planu nakładów na remonty bieżące budynków mieszkalnych.

4. Ze środków funduszu nie można finansować remontów zleconych przez osoby trzecie oraz przez najemców, jeżeli zgodnie z obowiązującymi przepisami osoby trzecie lub najemcy zobowiązani są do pokrycia tych kosztów.

5. Środki funduszu są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym. Nie wykorzystane środki przechodzą na rok następny.

§ 23. 1. Wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium powiatowej rady narodowej (miasta stanowiącego powiat) w uzgodnieniu z wydziałem finansowym tego prezydium może wykorzystywać pozostałości funduszy remontów bieżących, powstałe w przedsiębiorstwach i zakładach własnych lub podległych prezdydiom rad narodowych niższego stopnia po zaspokojeniu planowych potrzeb, o których mowa w § 9, na uzupełnienie funduszu remontów bieżących innych przedsiębiorstw i zakładów działających na terenie powiatu (miasta stanowiącego powiat), których dochody z najmu lokali mieszkalnych nie zaspokajają potrzeb w zakresie pokrycia kosztów eksploatacji i remontów bieżących.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również zjednoczeniu (zrzeszeniu) lub jednostce równorzędnej w uzgodnieniu z wydziałem finansowym prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w stosunku do przedsiębiorstw i zakładów działających na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa).

§ 24. 1. Fundusz remontów kapitalnych tworzy się:

- 1) z odpisów, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 3,
- 2) z odpisów amortyzacyjnych środków trwałych (§ 6 ust. 2),
- 3) z wpływów zakładów pracy, przeznaczonych na remonty kapitalne budynków mieszkalnych, przejętych w administrację,
- 4) ze środków uzyskanych z funduszy szkód górniczych,
- 5) z nadwyżek działalności pomocniczej (§ 13),
- 6) z przelewów otrzymanych z funduszy remontów kapitalnych innych przedsiębiorstw i zakładów (§ 26 ust. 1 i 2),
- 7) z dochodów z likwidacji środków trwałych,
- 8) z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami,
- 9) z dotacji budżetowych.

2. Przedsiębiorstwa (zakłady) mogą przejściowo uzupełniać środki funduszu remontów kapitalnych pożyczkami z rachunku kaucji mieszkaniowych oraz kredytem bankowym, udzielanymi na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

3. Środki funduszu remontów kapitalnych przeznacza się na:

- 1) finansowanie nakładów na remonty kapitalne budynków oraz innych środków trwałych pozostających w zarządzie i administracji przedsiębiorstwa (zakładu),
- 2) finansowanie nakładów na remonty kapitalne budynków, przejętych w administrację, jeśli jednostka zlecająca przekazuje na ten cel środki,
- 3) pokrycie kosztów rozbiórek budynków pozostających w zarządzie i administracji przedsiębiorstwa (zakładu), a wycofanych z eksploatacji wskutek ich naturalnego zużycia, oraz kosztów likwidacji innych środków trwałych,
- 4) spłaty pożyczek udzielonych z rachunku kaucji mieszkaniowych oraz kredytów bankowych — wraz z odsetkami,
- 5) fundusze remontów kapitalnych innych przedsiębiorstw i zakładów (§ 26 ust. 1 i 2),
- 6) fundusz remontów bieżących (§ 26 ust. 3),
- 7) pokrycie innych wydatków przewidzianych odrębnymi przepisami.

4. W latach 1966—1970 środki funduszu remontów kapitalnych mogą być wykorzystywane na finansowanie budowy zaplecza magazynowo-warsztatowego miejskich (powiatowych) przedsiębiorstw remontowo-budowlanych na warunkach określonych odrębnymi przepisami.

5. Środki funduszu remontów kapitalnych są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym. Nie wykorzystane środki, nie wyłączając dotacji budżetowej, przechodzą na rok następny z przeznaczeniem na pokrycie planowanych nakładów.

§ 25. 1. Ze środków funduszu remontów kapitalnych mogą być finansowane nakłady inwestycyjne, w celu zastąpienia środków trwałych, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych (§ 6 ust. 2), jeżeli wymiana tych środków jest bardziej opłacalna od remontu kapitalnego.

2. Oddział wojewódzkiego banku w porozumieniu z prezdydiem wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może cofnąć uprawnienie przedsiębiorstwa (zakładu) wynikające z ust. 1, jeżeli stwierdzi, że przedsiębiorstwo (zakład) finansuje z funduszu remontów kapitalnych nieuzasadnione inwestycje albo gdy finansowanie inwestycji z tego funduszu powoduje nadmierne uszczuplenie środków na remonty kapitalne.

3. Nakłady na inwestycje dokonane na podstawie ust. 1 mogą być realizowane poza nakładami określonymi w narodowym planie gospodarczym.

§ 26. 1. Wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium powiatowej rady narodowej (miasta stanowiącego powiat) w uzgodnieniu z wydziałem finansowym tego prezydium może dokonywać przeniesień części środków funduszu remontów kapitalnych pomiędzy przedsiębiorstwami i zakładami działającymi na terenie powiatu (miasta):

- 1) gdy środki te przekraczają potrzeby w zakresie sfinansowania planowanych nakładów na remonty kapitalne w jednym przedsiębiorstwach (zakładach), podczas gdy w innych występuje niedobór środków,
- 2) gdy przebieg realizacji planu remontów kapitalnych wskazuje, że jedne przedsiębiorstwa (zakłady) nie mają możliwości wykonania planu, a jednocześnie istnieje możliwość przekroczenia planu przez inne przedsiębiorstwa (zakłady).

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również zjednoczeniu (zrzeszeniu) lub jednostce równorzędnej w uzgodnieniu z wydziałem finansowym prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w stosunku do przedsiębiorstw i zakładów działających na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa).

3. Zjednoczenie (zrzeszenie) lub jednostka równorzędna w uzgodnieniu z wydziałem finansowym prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w celu sfinansowania ponadplanowych zadań w zakresie remontów bieżących może zezwolić przedsiębiorstwom (zakładom) na przeniesienie w ciągu roku środków z funduszu remontów kapitalnych na fundusz remontów bieżących, z tym że wysokość przenoszonych środków nie może przekroczyć 10% planowanych na dany rok dochodów funduszu remontów kapitalnych.

4. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 27. Traci moc uchwała nr 316 Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zarządów budynków mieszkalnych rad narodowych (Monitor Polski z 1966 r. Nr 1, poz. 3).

§ 28. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów, Ministrowi Gospodarki Komunalnej i prezdydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województwa).

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz